

NOVINKY Z ČECH.

Převodní informace od zpravodaje "Pok. Záp."

Jen málo vět. Vyžádali jsme si dovolenou sic od našich čtenářů ale—nedá nám to, abychom, ač nic se nestalo, neinformovali vás i o tom ničem.

Rozhodnutí přýde! České listy bez rozdílu barvy a odstínu se — odpusťte, ale nemohu si pomoci jiným slovem — zbláznily. Velikými písmeny, telegramy a telefonickými zprávami nás ubohé Pražany plašily, že 13. a 14. srpna bude v IŠlu rozhodnuto o rakouské politice. Den co den pak kombinováno a předeno co bude, co se stane, kam míří Bányfy, co chce Thun a kam sklouzí se koruna. Pravda — 13. a 14. srpna byl v IŠlu živý. Byli tam oba rakouskouherští ministrpředsedové, oba finanční ministři, byl tam ministr Fš. financí Kallay a ministr politiky zahraniční hr. Goluchovskí... Radili se na vzajem — jeden po druhém volán k císaři, potom všichni radili se dohromady a — — konec konců byl: ministři se rozjeli beze shody. Jen v jednom se usnesli, že 24. srpna budou rokovati dále.....

Jaké to sklamání všech listů ve Vidni i v Praze!

Jenom my sklamání nebyli, protože jsme poradám vůbec nevěřili a žádným vůbec neuvěříme.

Neklademe jako České listy naděje v IŠlu, naopak, právě to stálé rokování a tajemné šuštání budí v nás čím dále tím pevnější mínění, že jde o to, abychom už skoro u cíle, byli znova napáleni!

Znáte oč jde: o rakouskouheršské vyrovnání Uhrům a o jazykové nařízení Němcům.

Uhi znají situaci rakouskou, vědí že Němci se na kuř oko nešlápne a vědí, že Němci bez zrušení jaz. výnosů obstrukce se nevzdají. Na tom budují svůj plán: celni s Rakouskem rozlučka, krátce skoro úplnou neodvislost Uher. A stroji to z počátku naivně: jen prý do r. 1903, než se poměry v Rakousku uklidní (!), aby se udělala mezi Trans. a Cis. obchodní smlouva.....

Rozumí se, že až by kost měli, že by ji nepustili!

A Němci? Chtějí zrušení jaz. výnosů a svou nadvládu. Jak je dostanou, musí obstrukci stranou a své pětjde prý jak když namaže. Tak vida. A ministr zahr. záležitostí a koruna?

Neklamno je, že oba tito faktové klouby se k stanovisku Uher. Pokud psaní Němců se týče, obstrukce Němců je panu zahr. ministru pro věrného spojence (!) Německo nepohodlna a rád by se jí zbavil, třeba i odstraněním jaz. nařízení—ale solidarita slovanská, která mu sic trnem v oku—jej zaráží.....

Totéž je stanovisko koruny. Jsme tedy tam, jak jsme věrně referovali. Kdyby nešlo o úspěch Slovánů, bylo by rozhodnuto už! Takto je ale hrozba kýsel a proto se šušká, odkládá. Teď to jde, není parlamentu a vlády mají volné ruce. Soudíte, že se stane 24. srpna více?

Máme za to, že stanovisko Uher byt' ne úplně, přece zvítězí. Ohledně Němců bude poněkud jinak. Nahoře se ví, že povolení Němcům znamená odpor Čechů a naopak. Proto dle obvyklé metody udělá se to tak, aby se vík nažral a koza ostala celá. Němci se tedy ještě kousek povolí a my budeme napáleni! Ovšem napálení zdvořile v rukavičkách a s uznáním naší politické "prosvrnosti".....

To čekáme. Snad proto vezme i Thun za své.....

Jen v rozhodnutí úplné, jen v žádném úspěchu rozhodný nevěříte. Žádání zaslíbená zem — žádná strdít nekyně. Co si nevybojujeme nebude a proto české listy, volejte s tribunem svého lidu dr. Ed. Gregrem: "Velká doba jest tu, budme velcí v politice i v činech!"

Za týden po 24. srpnu povíme si více!

Znamení doby anebo příprava! Zatím co ve Vidni a v IŠlu pilně se jedná a co v Praze naše noviny sni zlatý sniček o zemi zaslíbené, provedla J. Exelence pan chef ministr Thun s druhou Exelencí panem mistodřitelem Coudenhovenem dvě důležité změny. Za odstoupivšího náměstka mistodřitelova jmenován novým policejním říditelem praž. Dora, jehož syn je barůlek a proslavil se i s tatínkem o bouřích prusovských, dočká se bezděkne zprávy o zaslíbené zemi. Znamení doby anebo příprava!

ním říditelem v Praze jmenován v Brně známý Janota-forster, tamní říditelem policejním, který tak Němcům přál, že často z toho měl i oletačky.....

Není toto jmenování balónek puštěných na zkoušku větru? Pro Čechy je srozumitelné hodné až trká; pro Němce teprve. Špatně to věru ukázký té přísti země zaslíbené!

15. a 16. srpna v Čechách byly slavné dny. Zde v Praze měli jsme plno ruchu. Navzdor nesnesitelnému vedru hrnulo se vše do výstavy. Hromadných návštěv bylo hojně. Největší ale byla návštěva národ. dělnictva. Početem 12.000 osob, v pěkném průvodu ubírali se čestí mužové práce, ženy a děti k výstavě cestou i tam nadšené vítání. Mimo to na výstavě těch dnů bylo hojně i návštěv jiných. Jednota samosprávných úředníků, čestí řezníci, návštěva ze Slaného, obce Barádnické, atd. atd.—V obou dnech navštívilo výstavu na 50.000 osob!

Bylo také v Praze hojně sjezdů a schůzí. Nár. dělnictvo rokovalo o své organizaci s odsouzením internacionály na Vinohradech, čestí řezníci slavili paměť založení svého spolku, a soukromí úředníci rokovali o svých záležitostech. Ale i v Čechách jinde bylo plno ruchu. V Klatovech konán sjezd ve prospěch českých vysokých škol na Moravě, v Hodslavicích konán obrovský slet Sokolský a slavnost Palackého, sjezd rolnictva svolaly západní Čechy a v Rokycanech vykonána protestní slavnost proti klerikálnímu sjezdu v Praze — slavnost Rokycanova, slavnost to veliká, nadšená, rze vlastenecká, na ní zejména dr. E. Gregr rozpálil oheň krásných ideí českých bojovníků.....

Všude v Čechách i v Praze tedy ruch... Dočtete se o něm i jinde zevrubně. Nelčíme detailů, neboť schůze schůzi, slavnost slavnosti podobna. A opakujeme: jen aby neostaly slavnosti slavnostmi, ale aby měly také — výsledek!

Proti klerikálnímu sjezdu stalo se několik demonstrací v Praze. Ale nikoli vzrušujících. Mládež v průvodech točila se kolem velkého náměstí a zpívala: "Hranice vzplála" a jiné vlastenecké písně. Ze jich bylo několik začteno, toť se rozumí! Než o tom a o klerikální propagandě přišťe.

Sucho v Čechách—hrozne, vytrvalé sucho! Neprší už druhý měsíc. Ve stínu 28 st. R., na slunci 40 až 50 st. l.... Země je vypráhlá, pustá, tráva žláta, po otavách není slechu, brambory nepatrné, ovoce jen tu a tam. Kde přišla vláha; byly to kroupy jako ve Slaném, na Rakovnicku a jinde... Štěstí, že bylo jako vlhké, proto přece žně jsou místy dobré. Ale někde je opravdu zle.

Bída, bída..... A k tomu ta bída politická! Trp, Čecháčku, trp! Pozdrav! —ica—

Památce Rokycanově.

Na sklonku XIV. století na západu českém v městě Rokycanech spatřil světlo světa muž vzácných cností, mistr Jan Rokycana. Z rodičů chudých, řemesla kovářského, v malé nepatrné chýžce narodil se velikán, — v malé chýžce, jako všichni velcí mužové, jež nám nebe seslalo v dobách, kdy se nám nejtež dafilo.

Kdo byl mistr Jan Rokycana? Krátce řečeno, byl to muž, jenž miloval svobodu, pravdu a spravedlnost, jemuž ani odpárci nemohli těchto vlastností upřiti.

Již v jinošských letech jevil Rokycana bystrého ducha. Sotva že jej otec naučil čísti a psát, skládal písně a nápěvy k nim a s vlastními těmito skladbami chodil pak po včkolí, pomáhaje tak zpěvem životi otce i sebe. Šťastnou náhodou dostal se bystrý hořek na studie, jež s výborným prospěchem ukončil. Roku 1415 byl povýšen na bakaláře svobodných umění. Jako horlivý stoupěncem Mistra Jana Husa byl roku 1418 volán před koncilium kostnické. Brzy na to stal se kazatelem a farářem v Týnském kostele. Úřad ten dal mu příležitost prokázat Praze velikou službu.

Bylo to roku 1424. Rozhářený Žižka stanul před Prahou hodilaje ji z kořen vyvrátiti. A tu v největších úzkostech umínil si Pražané pokoušiti se před rozhraným hrdinou a vyslati k němu vzácné poselstvo, aby poboulo Žižku, by upustil od svého úmyslu. Předsám řečníkem byl — jak vypovídá kronikář — "Jan

Jan z Rokycan, muž ještě mladý, ale již tehdež v duchovenstvu pražském velké obliby požívající." — Horlivou výmluvností podařilo se Rokycanovi šedivého válečníka usmftiti.

Od té doby sláva Rokycanova a pověst jeho rychle rostla, i nebylo jednání, jehož by se nebyl ve veřejném životě a různých sporech zúčastnil. Roku 1428 stal se mistrem svobodných umění. Brzy potom zvolen doktorem university, v kteréž hodnosti usiloval o přiblížení řád i mravnou kázeň ve studentstvu.

Vrcholu svého dosáhl jeho činnost ve vyjednávání s koncilium basilejským. Do Basileje odebral se roku 1435 s Prokopem Holým a mluvil zde se záplem o křivdách, jichž Čechové musí snášeti.

V roce 1435 zvolen byl Rokycana pro svoje výtečné vlastnosti za arcibiskupa pražského, v kteréž hodnosti setrval až do smrti, stihnuvši jej uprostřed práce, cele lidu českému věnované, dne 22. února 1471.

Slavný náš dějepisec Palacký o Rokycanovi napsal toto: "Bylťe zajisté za mládí svého hlavně muž ducha praktického, jasného i odhodlaného, zájem jeho nesl se ke cti a blahobytu národa, kterému náležel. Proto nad jiné lépe se hodil za vůdce a velitele, proto také mohl se státi řečníkem a jednatelem tak mocným a slavným."

A na jiném místě praví: "Jakkoliv zajisté horlivým a neustupným býval při hájení článků svých, jakkoliv přikryl ve slovích protiv odpárcům, nechtěl přece nikdy, aby ve věcech víry užívalo se moci a násilí, anobř mírnil a káral přečasto kvapnost úřadů světských v pronásledování a trestání lidí bludných", — pronášejte ku konci spravedlivý soud o těch, kteří nepřiznávají hleděti na Rokycana: "proto zdá se, že by památka jeho měla u potomstva s obou stranou připomínána býti s větším zájmem, nežli bývalo posaváde v obyčejí....."

Krásná slova tato padají tím více na váhu, ježto pronesena byla mužem, jenž byl věrným a neustranným tlumočníkem našich dějin.

Památka Rokycanova nedošla dosud ve veřejnosti veliké pozornosti. Teprve v letech padesátých zmocnila se občanů rokycanských touha oslaviti paměť svého rodáka.

Je známo, že z rozkazu Jesuitů deska, zdobící hrob Rokycanův v Týnském kostele v Praze, kde byl Rokycana před oltářem Matky boží vedle sakristie pochován, byla rozmetána. Avšak ani tím nespokojili se krutí vítězové. V roce 1623 byly tělesné ostatky Rokycanova z hrobu vyzdvíženy a na náměstí Staroměstském veřejně spaleny.

Tuto nešetnost odstraniti mělo býti účelem důstojné oslavy památky Rokycanova. Myšlenka tato z různých nahodilých překážek nebyla uskutečněna. Zůstalo na tom, že z rodného domku Rokycanova na podstavci pomníku Žižkova u Přibyslaví věnoval Sokol rokycanský kámen.

Ale později přece, hlavně přičiněním akademické mládeže naší, oslavena památka Rokycanova a tak rodné město voleného arcibiskupa kališnického vzdalo hold památce svého rodáka ve dnech 12. a 13. srpna 1882.

Ze všech kořin našich krásných Čech sjižděli se tehdež hosté a na každém z nich zračilo se nadšení, jež stupňováno bylo při taboru lidu před deskou oslavenou na náměstí.

A tak, jako tehdež oslavena památka Rokycanova zasazením pamětné desky na radnici rokycanské a rodném domku oslavencově, podobně i letos uctěny byly 300leté narozeniny Rokycanova způsobem prostým, ale přece okázalým.

Letošní rok jest pro český národ rokem významným. Vzdali jsme šest Palackému, jehož sté narozeniny slavěny byly veškerým lidem českým. A oslava pětistých narozenin Mistra Jana Rokycana byla stejně důstojná.

Mistr Rokycana v dávných dobách hájil a bojoval pro svobodu, volnost předsvědčení a národnost. V nové době šinil to Palacký, jenž poukazováním na slavné doby naší historie probouzel národ a ukazoval mu cesty, jimiž by se měl k dosažení svých cílů bráti. Před oběma těmito velikými duchy chláme hlavu a obdivujeme

se jejich svěžesti i práci, věnované utlačovanému, ponižovanému a strádajícímu českému lidu.

Z cesty pro Pokrok Západu.

Píše A. Z. Donato.

Konečně po několikaletých trampotách vezdejšího života dostal jsem se zase na pouť, avšak tentokrát na pouť trnovou. Nevím, jak jinak bych ji po těch krátkých zkušenostech, které jsem nabyl v cestování pro český časopis nazvatí mohl. Že jednatel českého časopisu na různých ústáno nemá, přesvědčil jsem se osobně.

Spakovav všechny nutné a potřebné maličkosti, zaopatřiv se rozličnými vzorky, vydal jsem na určitý cíl cesty mé, do Saint Louis, Mo., vedouc. Zmíněné město bylo někdy takřka mým domovem a proto zdvojnásobená touha má po letech Saint Louis zase spatřiti.

Mnoho, mnoho se změnilo. Město se zvelebilo, z malých dřevěných chatřič vyrostly veliké a nádherné residence a i budovy obchodní.

Z malé někdy "Union" síně, kde jsem posledně jako jednoho "kumštýř" se produkoval, vyrostla veliká a nádherná budova Sokola St. Louiského, v níž správce a hostinský pan Karel Tříska bedlivou péčí o živnou vědu. V letu vzdor okrouhlému tělčku svému je jmenovaný Sokol mistrem a obzvláště tam, kde veselá společnost St. Louiských občanů žije svou hasí.

Nedaleko od síně sokolské nalézá se síň národní, majetek to řádů Č. S. P. S. Každý cizinec do síně této zavítavši doznati musí, že to stánek velkolepý, který Čechům St. Louiským ku cti a slávě slouží. Zařízení budovy je elegantní a je všim možným pohodlím opatřena.

Když poznal jsem obě tyto síně, tanul mi mimochodem na mysli obraz Čechů St. Louiských před dvacíti léty a více, kdy se Čechové v cizím stánku houfně shromažďovali, bavili, cvičili a se vzdělávali. Návštěvy při pořádné zábavě bývaly veliké, slovem svornost a pravá láska vlastenecká měly tu stánek svůj. Za krátkého pobytu svého v St. Louisu nemohl jsem rozeznati, zda-li i ve vlastním národním stánku panuje sjednocenost a přátelství upřímné; zajisté, že ano.

V neděli ráno, jsa doprovázen přítelkem panem Čížkem, odjel jsem na krátkou návštěvu do sousedního státu Illinois a sice do Edwardsville a Collinsville. V prvnějším městě seznámil jsem se s váženým rodákem a v okolí tom všeobecně známým panem Primašem, který v Gland Carbon, as 5 mil od Edwardsville, rozsáhlé polnosti vlastní a domov svůj má.

Druhý den laskavostí jmenovaného pána dovezen byl jsem do Collinsville, živého a veselého městečka to. První místo a domov Čechův zaujímá všeobecně známý rodák pan V. Bouše, který Saint Louiským moken od E. Bláhy, jenž město pivem tím zaopatřuje, žijež zabáni. Starý Vojtěch, jenž 54 roky v této zemi prožil a z nastřádaného kapitálu stáfl svému vyhověti může, je a ostal vlastencem upřímným, třeba že protější jeho soused k čestně se znáti nechce, — an prý rozeným Američkem jest.

Z Collinsville vedla mne zpáteční cesta do St. Louisu.

Nalézáje se ve společnosti dvou veleznamých vlastenců, kteří se jménem světoznámých ptákdů honosí a snad i proto také úcty a vážnosti veškerého občanstva St. Louiského se těší, strávil jsem den, který mi v blahé upomínce utkví. Tři dny potuloval jsem se po veliké té metropoli jako ztracený beránek až jsem se konečně pod perutě Vorla a Čejky dostal a tak letem jedním dnem znamenitostí méla si prohlédl. Jak jsem se byl přesvědčil těší se pan Vorel po celé metropoli známosti, úctě a vážnosti v každé vrstvě obyvatelstva tamějšího, zvláště pak u národnosti cizojazyčné.

De mého úsudku není doba daleká, že se jmenovaný rodák dopracuje k postavení, které nám Čechům ku cti sloužíti bude.

Rozloučiv se v národním budově s přáteli zde se nalézajícími, nastoupil jsem ve společnosti přítelky a hostinský pan Karel Tříska, bych povolání zadost učinil a další pouť do Kansas City nastoupil. Než dále pokračovati budu, jsem zavázán díky všem těm,

kdož mi přátelsky v ústřety vyšli a volám jim Na zdar!

Octnuv se v Kansas City, po ranním občerstvení počal jsem pátrat po našich, kteří as pět neb šest mil od nádraží bydlí.

První, jenž mi za obět padl, je starý známý Omažan, p. Melchers. Čechové zde bydlící jsou roztroušeni a od sebe vzdáleni.

Nezdržel jsem se, neb již večer uháněl jsem po Santa Fé dráze do území, o kterém jsem tolik četl, slyšel a hle, nyní naskytla se mi příležitost krajinu tu osobně poznati a s dobrem i zlem se seznámiti.

Překročiv hranice kansaské, sledoval jsem s bedlivou a napnutou pozorností krajinu oklahomskou. Ovšem, že z vagonu uždějího vlaku tolik a tolik mil za hodinu, nelze se pokochati na tom neb onom, co se oku lidskému krásným býti zdá, než přistáv v prvním městě, Pery, věnoval jsem nemalou pozornost všemu tomu, o čem psáti zamýšlím.

Slavnostní číslo Pokroku Západu.

Slavnostní číslo, kteréž jsme za příležitosti českého dne vydali, došlo náležitě oceněni všeobecně a víme, že zavděčili jsme se jim všem našim čtenářům. Nebudeme je popisovati, an jest již všem známo, neboť jsme všem odběratelům po výtisku rozesali. Připomínáme pouze, že máme něco výtisků tohoto čísla posud na skladě a můžeme posloužiti jim každému, kdo zašle deset centů, třeba v kolkách. Skvostné toto číslo bude upomínkou pro vždy na slavný český den a víme, že účastníci dne českého na výstavě zammisippské nemohou se zavděčiti svým přátelům zde a v Čechách lépe, než když jim zašlou toto číslo a sdělí, že byli účastníky oněch slavnostních dnů, že slyšeli ony řečníky a viděli ty budovy, jež v čísle onom jsou vyobrazeny. Zašlete nám deset centů třeba v kolkách s adresou na kterou máme číslo odeslati a my se o ostatní již postaráme.

Jediná dráha do Chicago,

která cestujícím poskytuje každodenní vlaky a jízdu do Chicago za světla denního, jest North Western dráha. Vlak vyjíždí z Omaha v 6:40 ráno a přijíždí v 8:15 večer téhož dne do Chicago. Vlak tento jest v popředí doby nynější a jest u cestujícího občanstva omažského nejoblíbenějším. Jiné rychlovlaky vyjíždí každodenně do Chicago v 4:55 a v 6:55 večer. Cestovní listky můžete obdržeti na Farnam ulici v čísle 1401, v městské písařské dráhy "The North Western Line"

V 25 townshipech....

můžete si vybrati pozemky,

mám jich na tisíc akřr přímo v "okruhu parkovním" a prodám je po \$2.00 až \$6.00, za akřr. rozloha sotva jedna třetina jejich skutečné ceny. Jelikož však tak ohromnou rozlohou pozemků nemohu dlouho držet, rozprodám je za velmi nízké ceny a na splátku dle přání kupujících, od 1 do 36 roků. Několik dolarů musí být splaceno hotově, častěji lze splátni před, neboť potřebují tento rok 1903 peníze.

Bylo by chytěno tězati se po dobrotě předtím, než přijde hned a prohlédnete si bohatou zrodu, ta jest nejlepší odporučení.

Přijďte hned, ane přete nám o mapy a fotografie našich pozemků, atd.

K. ROSHOLT,
EAU CLAIRE, WIS.

Ochoťníkům a milovníkům divadla.

V knihkupectví Pok. Záp. jsou k dostání všechny divadelní spisy, jež vyšly tiskem v Čechách a nejsou rozehrány. Úplný seznam všech spisů zašle se všem na požádání zdarma. V seznamu jsou uvedeny všechny kusy dle svých rázů a při každém je uvedeno, jaký kus je, kolik jednání a kolik osob vyžaduje. Píšte o seznam pod adresou:
Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Lešetínský kovář.

Před několika lety vydána byla v Praze četná výpravná básně Svato-pluka Čecha, "Lešetínský kovář." Líčeno v ní otrými tahy poněmčování českých dědin cizozemskými fabrikantů a vřelá láska lidu českého k řeči otců svých. Lešetínský kovář, vsor pravého Čecha, vzduroje snahám poněmčovacím a zaplatí vdor svůj životem, neboť za poněmčovatelství si zvolí své rameno "zákon a spravedlnost". Báseň, psaná v slohu lehkém a přece četvratě zajímavém, spůsobila veliký rozruch. Vlak ten trval na krátko Vlady Jiřňonfiskovala! Jen něco málo výtisků před konfiskací rozprodáno přišlo mezi lid. Jsouce přesvědčeni, že přijdeme vstříc přání každého milovníka úšlechtilé řeči, vydali jsme se svolením spisovatele báseň tuto v plném znění konfiskovaného vydání. A v očekávání tom jsme se nemýlili. Během prvého roku rozebráno prvé vydání, skvostně ovšem a uspořádaní jsme vydání druhé, v mnohem lepší a dokonalejší úpravě a vřelým formátě než bylo prvé. Báseň tvoří knihu o 88 stranách a prodáváme ji po 25ct. Do Čech, se zaručením, za 50ct., z druhého vydání (sna kniha valně těší) za 65ct. K dostání na hotově v
Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Frank Doležal,

český právník

FREMONT, - NEBRASKA

Vytuluje veškeré soudní a právní záležitosti při vrchním, aneb krajském soudu v kterémkoliv okrese. Máe důkladné znalosti práv, nabízí služeb svých ct. krajanům ve všech částech státu. 211f.

FR. CUBA

...ČESKÝ PRÁVNÍK...

VE SCHUYLER - NEBR.

Vede právní pře při všech soudech v kterémkoliv části státu a poslouží právní radou ve všech případech. Pečuje bedlivě a osobně o všechny záležitosti mu svěřené.

REFERENCE: Bankovní dům F. Foldy. Adresujte: Fr. Cuba, Schuyler, Neb

Louis Berka,

český právník.

Právna v čísle 938 N. Y. Life Bldg., Omaha.

Kdokoliv potřebuje právníké pomoci, aho dá v pan Berkovy právníka zkušeného, který dlouholetou zkušeností svojí může krajanům našim kdykoliv správně posloužiti. 33-17

Pan A. KRETSCHMER
RANHOJÍČKA

a vyrábětka české kofenné a bylinné masti (štyř drub) k vyhojení každé rány a bolesti na těle.

Obylí: 1940 jímá 16. ul.

Velká krabička (5 uncí) této vřetně masti stojí 50 ct. Na venkov zasílají se nejmenší dvě krabičky za \$1.10 poštou.

Postarejte se o budoucnost svých rodin

pristoupením k rozvívenému řádu

WOODMEN of the WORLD,
jenž vyplácí pojistné správně a rychle.

JEDNÁNÍ V ŘEČI ČESKÉ

Hledají se Jednatelé, k založení nových táborů. Vřhodné podmínky.

Dopíše o podrobnosti český neb anglicky na vrchního velitele

J. C. ROOT,
311 Sheely Block, OMAHA, NEB

Pšenice jest králem.

Farmáci západní Kanady jsou vůbec mezi nejbohatšími zeměčany. Dostali tobo přestováním země pšenice č. a přená na farmách, jež vládu kanadskou obdrželi.....

ZDARMA

Uvařte, 160 akřr pozemku zdarma a nyní těží na pozemku tom \$15.00 až \$20.00, a akřr nad veškeré vřlohy!!!!!!!

Osedníci přistěhovavší se, jsou nejzámožnějšími občany Kanady.

Máme skvostně upravený obědní či pamphlet v české řeči a zašleme je každému na požádání u pana W. V. Bennett 801, N. Y. Life Bldg., Omaha, Neb., aneb doposáním na: Department of the Interior, Ottawa, Canada.—Probeti hoďte-li přistěhovavší se, přitebte za odkladu a zašleme Vám obědní zdarma. H6-T4-2m

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

MKT

Vagnerovy Balňové Spací Vozy voin — pohovkové vozy na všech vlacích.

Nejllepší dráha do všech míst Kansas, Indianšanké území, Texaso Mexika a na Pacifickém pobřeží.

Jde přímo do

Dallas, Sherman, Greenville, Ft. Worth, Hillsboro, Wabashville, Waco, Temple, Salton, Taylor, Galveston, Leokhart, Henrietta, San Marcos, La Grango, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN & SAN ANTONIO.